

Mira, soc a la porta i truco. Si algú escolta la meva veu i obre la porta, entraré a casa seva, i soparé amb ell i ell amb mi. (Apocalipsi 3, 20.)

(Aquest fragment està tret de la carta que l'autor de l'Apocalipsi escriu a l'Església de Laodicea. Ha tingut des de el principi de l'Església una gran quantitat de comentaris, sobre tot espirituals, i aplicacions a la vida de les comunitats cristianes i a la vida de les persones. Pots avui escoltar aquestes paraules com a dites per a tu. Pronunciades pel Senyor directament al teu esperit, al teu cor.)

Però abans d'escoltar-les en pregària caldrà disposar-nos: el nostre cos en la seva serenitat i harmonia, el nostre esperit obert a Ell, vivint l'ara i aquí d'aquesta hora de pregària. La nostra vida està feta d'infinites ara que van sumant-se. Ara i aquí només amb Ell.

1.- Mira, soc a la porta i truco

Imaginar. Durant la nit. La casa tancada. Una persona amiga, potser una estimada o un estimat, ens desperta la seva veu, el truc a la nostra porta. Possiblement som i hem estat a la nit, a les fosques. Tenim ganes de trobar-lo novament. És Ell mateix qui ens truca, és la seva Veu.

Qui és?. És Déu, el nostre Déu, que en Jesús s'ha apropiat a la nostra vida i ara vol entrar-hi de nou. El Senyor que és ben a prop de nosaltres. Mai podem escapar de la seva presència. (Salm 139). Hi és en nosaltres (Filipenses 4,4-9). Més encara som temples seus (2 Corintis 6,16 ; Joan 14,17).

Fer memòria. No és el primer cop que hem sentit aquest truc. Jesús moltes vegades a la vida ens ha cridat. Fem-ne memòria ara, sentim-nos profundament agraïts. Pensem que ens ha passat que avui torni a trucar. És un Déu fidel, sorprenent.

2.- Si algú escolta la meva veu i obre la porta

Escoltar la veu. Notable tradició bíblica; *Escolta Israel, el Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'Únic...* (Deuteronomi 6,4-9 ; Marc 12,30) Vetllar.(Mateu 25, 13). Estar atent, no oblidar mai. (Deuteronomi 4,9)

Unes condicions per un bon escoltar. Silenci interior, sobretot dels neguits. Receptivitat. Déu és el nostre amor, ganes de retrobament. No tenir massa sorolls a la casa en aquesta nit.

Pregària per ajudar-nos a obrir la porta. La podeu fer inspirant-vos en els textos mateixos de l'Apocalipsi. 21,6. 22,17. 22,20. Obrir la porta al Senyor, com van fer-ho tants durant la seva vida mortal. Preguntar-me si realment la tinc tancada a Déu i per què, és que potser li tinc por? Què significa per a mi, ara, obrir la porta a Jesús?.

3.- Entraré a casa seva, i soparé amb ell i ell amb mi

Un Déu profundament respectuós. Com al Pare del fill perdut, que l'esperava a la porta. Com ens respecta Déu a nosaltres, a la nostra llibertat. No vol tenir esclaus, robots, sinó amics. Mereix entrar, si al cap i a la fi és el Nostre Creador i Senyor. Pensament: com ens hem de respectar entre nosaltres!.

El Senyor quan entra. Entra la Llum, entra la Vida, entra l'Amor. La casa resta transformada. Ell ho és tot per a nosaltres. Saluda, ens abraça, ens mira i en la mirada hi ha el perdó.

El sopar. Ell amb mi, i jo amb Ell. Molts més que les paraules. Regne de Déu. Convit de noces. Aliment, Eucaristia, unió i una nova vida compartida. Deixem al cor que ens parli d'aquest sopar.